

בס"ד, ה פר' בראשית ברא אלקים, ירושלים עיה"ק תובב"א

כפיה על תרומת דם, הסכמת קטן לתרומת איברים

והיתר שתיה למיניקות ביום הכיפורים

לכבוד העורך, יחזה באמור לציון בא אורך, ועליון על במתי ארץ דורך,
ידכא כל צר ופורך!

אחד"ש כתר"ה,

הגיעני בתודה גליון אסיא אייר תשנ"ב, ובו פקודים משמחי לב. אבקש
רשות לדון לפני חכמים בקרקע:

א. בעמ' 64 כותב הרב הכותב שליט"א דכופים על תרומת עצם.
בצעירותי נשלחתי אל מרן הגרי"ז זצ"ל על-ידי אמי מורתי תבלח"ט לשאול
אותו אם מותר להשפיע על אדם לתרום דם. תשובתו היתה שמותר לומר
לאדם שפלוני זקוק למנת דם, אבל אין ללחוץ עליו לתרום דם, גם לא
על-ידי דיבורים. כמובן יש לכך השלכות גם על הנושאים שבהמשך
המאמר.

ב. הסכמת קטן, הנידונית בעמ' 67, ודאי אינה כלום דאין דעתו דעת ואין
מחשבתו מחשבה, עיין חולין יב ע"ב ויג ע"א. ואפי' לממאן דאמר פיתוי
קטנה לאו אונס הוא, ואין מחילתו מחילה אפי' במה שכל העולם מוחל, עיין
ב"מ כב ע"ב.

ג. בעמ' 192 מובא בשמי שאני מתיר לכל מינקת לשתות לשיעורין ביום
הכיפורים. אמת שכן הוריתי בעבר, אבל בעקבות שאילת פי אדמו"ר
הגרש"ז אויערבאך שליט"א אני מגביל את ההיתר רק למקרים (שהם כנראה
הרוב) שאין המינקת בטוחה שלא יחסר המזג. גם אז, אם רואה שמתחסר
החלב — תשתה. וכמובן שכששותה כדאי שתשתה דברים בריאים ומזינים.

ונזכה לראות כימי עולם וכשנים, שער המשתלח מלבין שנים,

ביקרא דאורייתא,

צעיר הלויים

אביגדר נבנצל